

Astăzi, Sâmbătă, 17 Mai, 2025

Sf. Ap. Andronic și soția sa, Iunia

Sf. Cuv. Nectarie și Teofan

Faptele Apostolilor 12

¹ Și în vremea aceea regele Irod¹ și-a întins mâna să le facă rău unora din Biserică.

² Și l-a ucis cu sabia pe Iacob, fratele lui Ioan².

³ Și văzând că e pe placul Iudeilor, a adăugat și prinderea lui Petru – și erau zilele Azimelor³ –

⁴ pe carele și prinzându-l, l-a aruncat în temniță, dându-l la patru străji de câte patru ostași ca să-l păzească, vrând ca după Paști să-l scoată în fața poporului.

⁵ Așadar, Petru era păzit în temniță; iar de către Biserică se făcea

neconținut rugăciune către Dumnezeu pentru el.

⁶ Dar când Irod era să-l scoată afară, în noaptea aceea Petru dormea între doi ostași, legat cu două lanțuri, iar în fața ușii paznicii păzeau temnița.

⁷ Și iată, un înger al Domnului a venit, iar în încăpere a strălucit lumină. Și lovindu-l pe Petru în coastă, îngerul l-a trezit, zicând: „Scoală-te repede!” Și lanțurile i-au căzut de la mâini.

⁸ Și i-a zis îngerul: „Încinge-te și încalță-ți sandalele!” Și el a făcut așa. Și i-a zis lui: „Îmbracă-ți haina și urmează-mă!”

⁹ Și ieșind, mergea după înger; și nu știa că adevărat este ceea ce s'a făcut de către înger, ci i se părea că vede vedenie.

¹⁰ Și trecând ei de straja întâi și de a doua, au ajuns la poarta de fier care duce în cetate; și ea li s'a deschis singură. Și ieșind, au trecut într'o uliță, și deodată îngerul s'a îndepărtat de la el.

¹¹ Și Petru, venindu-și în sine, a zis: „Acum cu adevărat știu că

¹Irod Agrippa I, nepotul lui Irod Antipa. Evenimentele relatate mai jos se petrec între anii 41, când Irod devine „rege” al Iudeii și Samariei, și 44, când moare (vezi v. 23). Istoricul Iosif Flaviu menționează că moartea lui Irod a fost neașteptată și neobișnuită; el a sucombat la numai cinci zile după ce a simțit dureri în intestine.

²Iacob, fiul lui Zevedeu și fratele Evanghelistului Ioan. El e primul apostol care-și dă viața pentru Hristos, așa cum o vor face toți ceilalți.

³ = Înainte de Paștile Iudeilor.

Domnul l-a trimis pe îngerul Său și m'a scăpat din mâna lui Irod și din toate câte aștepta poporul Iudeilor”.

Ioan 8

³¹ Deci zicea Iisus către Iudeii care crezuseră în El: „Dacă veți rămâne într-un cuvântul Meu, cu adevărat sunteți ucenici ai Mei.

³² Și veți cunoaște adevărul, iar adevărul vă va face liberi”.

³³ Ei însă l-au răspuns: „Noi suntem urmași ai lui Avraam și nimănui niciodată n'am fost robi. Cum de zici Tu: Veți fi liberi?”

³⁴ Iisus le-a răspuns: „Adevăr, adevăr vă spun: Tot cel ce face păcatul, păcatului îi este rob.

³⁵ Iar robul nu rămâne'n casă pe veci; Fiul însă rămâne pe veci.⁴

³⁶ Așadar, dacă Fiul vă va face liberi, cu adevărat liberi veți fi.

³⁷ Știu că sunteți sămânța lui Avraam, dar căutați să Mă ucideți, pentru că'ntru voi cuvântul Meu nu-și află loc.

³⁸ Eu grăiesc ce-am văzut la Tatăl

⁴ Ismael era fiul lui Avraam născut din sclava Agar, deci el însuși cu statut de rob, și a fost alungat din familie în favoarea lui Isaac, fiul liber și legitim, care devine astfel și stăpân al casei (vezi Fc 21, 10-12).

Meu, iar voi faceți ce-ați auzit de la tatăl vostru”.

³⁹ Ei au răspuns, zicându-l: „Tatăl nostru este Avraam”. Iisus le-a zis: „Dacă ați fi fiii lui Avraam, faptele lui Avraam le-ați face.

⁴⁰ Dar voi căutați acum să Mă ucideți, pe Mine, Omul care v'am grăit adevărul pe care de la Dumnezeu l-am auzit. Avraam n'a făcut aceasta.

⁴¹ Voi faceți faptele tatălui vostru”. Zis-au Lui: „Noi nu ne-am născut din desfrânare⁵. Un tată avem: pe Dumnezeu”.

⁴² Zisu-le-a Iisus: „Dacă Dumnezeu ar fi tatăl vostru, M'ați iubi pe Mine, fiindcă Eu de la Dumnezeu am ieșit și am venit. Că nu de la Mine Însumi am venit, ci El M'a trimis.⁶

⁵ La profeții Vechiului Testament, infidelitatea lui Israel față de mariajul său spiritual cu Dumnezeu era calificat ca desfrânare (vezi Os 1, 2; 2, 6).

⁶ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

Zis-a Domnul: „Dacă

Fiul vă va face liberi, veți fi liberi cu adevărat”. Iată unde este libertatea! Minteă este legată cu lanțurile neștiinței, rătăcirii,

superstiției, nedumeririi; se zbate, însă din ele nu se poate smulge. Alipește-te de Domnul, iar El va lumina întunericul tău și va rupe toate lanțurile în care se zbuciumă mintea ta. Voința e înlănțuită de patimi, care nu-i dau loc să lucreze; ea se zbate, ca cel legat de mâini și de picioare, dar nu se poate slobozi. Tu însă alipește-te de Domnul, iar El îți va da puterea lui Samson și va sfărâma toate legăturile nedreptății ce te țin ferecat. Inima este împresurată de griji neîncetate, care nu-i dau odihnă; tu însă alipește-te de Domnul, iar El te va odihni; și vei avea pace în tine însuși, totul va fi luminos în jurul tău, iar tu vei umbla împreună cu Domnul, fără împiedicare și poticnire, prin bezna și întunericul acestei vieți, spre bucuria cea atotfericită și deplină și spre nesfârșirea veșniciei.⁷

⁷ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.